

РЕШЕНИЕ

№ 6460

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8322** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], Б. Бизнес Център, чрез пълномощника адв. Е. Й. – Й., срещу Решение № Ц - 27 от 01.07.2021г. на КЕВР, в частта му по т.П, т.5.2, с която на основание чл.21, ал.1,т.21 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ за периода считано от 01.07.2021г. цени за първата ценова година от шестия регулаторен период.

В жалбата е изложено становище за материална незаконосъобразност на решението, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че при приемане на Решение Ц-27 от 01.07.2021г. в обжалваната му част КЕВР не е изяснила пълно, обективно и всестранно заявената от жалбоподателя отчетна и прогнозна информация, която е от съществено значение при ценообразуването. Сочи се, че решението не е мотивирано. Излагат се съображения, че в противоречие с материалния закон КЕВР е възприела подхода да обясни приетите от нея цени за новия ценови период в „единен подход“ по отношение на електроразпределителните дружества. Жалбоподателят сочи още, че липсват Методика, Указания или ясни правила за начина на определянето на прогнозна пазарна цена (ППЦ). Жалбоподателят възразява срещу това, че КЕВР не е взела предвид внесеното становище на Дружеството по Доклада. При определянето на

прогнозната пазарна цена с Решение № Ц-27, КЕВР не е отчела всички обстоятелства или сделки, които са възникнали и са се сключили в периода от публикуване на Доклада до взимането на окончателното решение. Излагат се съображения, че в Решението на няколко места се посочва, че прогнозите са за ръст на ценовите нива на електрическата енергия и въпреки това КЕВР е приела консервативен подход и редуциране на стойността на прогнозната пазарна цена. Следва да се има предвид, че при некоректно определена стойност на прогнозната пазарна цена от КЕВР (занижена стойност), каквато е цената определена в обжалваното Решение Ц-27, Дружеството ще реализира загуба до 5 млн. лв. (5% отклонение от утвърдена прогнозна пазарна цена от 131,27 лв./МВтч. при енергия за технологичен разход в размер на 754 544 МВтч), които няма да му бъдат възстановени за следващия ценови период. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД възразява срещу начина на изчисление на балансовата стойност на съществуващите възмездни активи, върху която стойност Дружеството ще реализира възвръщаемост през шестия регулаторен период. Счита, че приложения подход от КЕВР е в разрез с подхода приложен за определянето на средногодишните инвестиции, които също са част от регулаторната база и върху които Дружеството получава възвръщаемост. За два еднакви по своята същност параметъра - съществуващи активи (балансирана стойност на активите) и нови активи (инвестициите), КЕВР прилага различен подход при определянето им. Излагат се доводи, че дружеството претендира нетната балансова стойност на възмездно придобитите активи участваща в РБА да бъде 544 632 хил. лв., формирана като средна на стойностите 606 663 хил. лв., 542 606 хил. лв. и 484 628 хил. лв. Утвърдената средна балансова стойност от КЕВР (в размер на 514 158 хил. лв.) е по-ниска с 30 474 хил. лв., от тази която е изчислена от Дружеството (544 632 хил. лв.). В резултат на посочената разлика, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД ще претърпи загуба от неполучена възвръщаемост в размер на 1 749 хил. лв. годишно. Моли съда да отмени Решение Ц-27/01.07.2021 г в частта му по раздел II, т. 5.2, като незаконосъобразно и да върнете преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Моли да бъдат присъдите направените в съдебното производство разноски, вкл. възнаграждението за адвокат.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез процесуалните му представители юрк. Р. и юрк. М., молят жалбата да бъде отхвърлена. Претендират юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София – град, III отделение, 46-и състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № Ц-27/01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, утвърждава в частта му по т. II, т. 5.2, на основание чл. 21, ал. 1, т. 21 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ считано от 01.07.2021 г. на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД цени за първата ценова година от шестия регулаторен период, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 346 766 хил. лева и пренесена електрическа енергия от 9 306 039 MWh, както следва:

- цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД на средно напрежение - 0,01076 НВ./kWh, без ДДС;
- цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД на ниско напрежение - 0,03636 лв./kWh, без ДДС;
- цена за достъп за небитови клиенти — 0,02151 лв./kW/ден, без ДДС;
- цени за достъп за битови клиенти - 0,00605 лв./kWh, без ДДС.

В конкретния случай „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е подало заявление с вх. № Е-13-62-90 от 31.03.2021г. за утвърждаване на цени на електрическа енергия, което е разгледано съгласно изискванията на Глава четвърта „Ред за утвърждаване, определяне и изменение на цени“ от НРЦЕЕ. Във връзка с разпоредбите на чл.29 от НРЦВКУ, със Заповед № 3-Е-78 от 14.04.2021г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши анализи, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект на решение. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г. който е приет от КЕВР с решение по протокол № 97 от 27.05.2021г. В изпълнение на изискванията на чл.13, ал.5, т.2 и чл.14 от Закона за енергетиката (ЗЕ) са проведени открито заседание на 04.06.2021г. и обществено обсъждане на 07.06.2021 г.

Жалбоподателят „ЧЕЗ Разпределение България“ АД с писмо с вх. № Е-13-62-125 от 02.06.2021г. е представил становище относно приетия от КЕВР доклад за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“. Посочва, че определената прогнозна пазарна цена ще е под реално постигнатата и отново няма да отрази реалните пазарни ценови нива, по които ще бъдат закупени количествата енергия за покриване на технологичните разходи през следващия ценови период, с оглед на постигнатите ценови нива на сделки на БНЕБ ЕАД в последните месеци, запазващата се тенденция на високи нива на CO₂ емисиите, както и посочените в доклада значително по високи ценови нива на фючърските сделки на HUDEX и EEX. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е счело, че при започване на нов регулаторен период, в началото на който се определят основните ценови параметри, запазването на оперативните разходи на ниво отчет от приходната финансова година не кореспондира с планираното бизнес развитие на дружеството за новия регулаторен период. Посочва, че отразената в доклада „средна стойност на съществуващите възмездно придобити активи за 2021г., 2022г. и 2023г., като разбиране съвпада с предложения от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД по-справедлив подход.

При постановяване на решението Комисията е изложила мотиви по направените от всички участници становища, включително по становището на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, изготвена от вещо лице, неоспорена от страните и кредитирана от съда като обективна и компетентно дадена.

От отговорите на поставените въпроси в Заключението по СИЕ, се установява следното: КЕВР е приело, че при определянето на среднопретеглената пазарна цена (СППЦ) не е отчетено пълното влияние на всички фактори влияещи върху нея,

използвайки съответния вероятностен анализ за реализация на анализирания събития и не са взети предвид всички открити тенденции към датата на приемане на Решение № Ц-27. Преценката на КЕВР в рамките на правомощията и оперативната ѝ самостоятелност, доколкото до момента няма приети разписани методика или механизъм какви анализи трябва да бъдат извършвани, какви фактори и тенденции да бъдат отчитани, на база на какви изходни данни и за какви периоди да се отнася използваната информация. На отговора каква би била СППЦ, ако се вземат актуалните данни към датата на вземане на решение, вещото лице е отговорило, че наличието на данни за покачване на цените на електрическата енергия през м. юни 2021 г., преди приемане на Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г., на българската и на регионалните борси, и очаквано повишение на цените на въглеродните емисии, които влияят върху борсовите цени на електрическата енергия, известно към този момент, води до заключение, че прогнозната пазарна цена за базов товар за регулаторния период би следвало да бъде най-малко около 130,00 -135.00 лв/МВтч - на нивата на цените на фючърсите на европейската енергийна борса.

От анализа на изчисленията вещото лице е установило, че:

1. И в двата случая изчисленията започват с балансовата стойност на съществуващите активи без финансирани, преди началото на регулаторния период - към 31.12.2020 г. -> 640108 хил. лв.;
2. И в двата случая се намаляват разходите за амортизации без финансирани, за всяка година от регулаторния период - ред 2 от Таблица № 1 и ред 6 от Таблица № 2;
3. Разлика в подходите се констатира при изчислението на крайната стойност за средна балансова стойност на съществуващите активи - ред 5 от Таблица № 1 и ред 8 от Таблица № 2, поради следното:
 - 3.1. От страна на Ч. изчисляват средна стойност на активите за всяка година като вземат средноаритметично от стойностите към 01 януари и към 31 декември - ред 4 от Таблица 1 = (ред 1 + ред 3): 2, за всяка година,
 - 3.2. При подхода на КЕВР се взема предвид стойността на активите към 31 декември - ред 3 от Таблица № 2;

Вещото лице е счело, че и двата подхода са коректни като математическо изчисление, но най-коректно и в съответствие с НРЦЕЕ и регулаторните принципи, е да се вземат предвид стойностите на активите към началото на всяка година от регулаторния период, а именно към 01.01.2021 г., 01.01.2022 г. и 01.01.2023 г. (което са стойностите към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и 31.12.2022 г.), тъй като възвръщаемост за всяка година от регулаторния период трябва да се дава на дружеството за активите, които са налични към началото на периода, а не към края му. В правилата за ценообразуване е предвидено признатата стойност на активите, която се включва в регулаторната база на активите (РБА) за изчисляване на възвръщаемостта, да се взема предвид към края на базисната година - това в случая е 31.12.2020 г.

Вещото лице установява, че при изчислението на балансовите стойности на съществуващите активи и на инвестициите, които се включват в РБА, разходите за амортизации се вземат предвид: - за съществуващите активи, определени чрез средноаритметичната стойност на разходите за амортизации за трите години от

регулаторния период; - за инвестициите – 1/2 от разходите за амортизации за годината на извършване на инвестициите и 1/1 за следващите години. По начина, възприет от КЕВР, се постига коректно намаляване на балансовата стойност на инвестициите чрез позициониране на извършването им в средата на годината, за която се отнасят. Не би било коректно инвестициите за съответната година да се приемат за извършени на 01 януари и тяхната стойност да се намали със 100% на разходите им за амортизации, т.е. да се изчисли балансова стойност, намалена с амортизации за цяла година при положение, че не са извършени и, че част от тях ще бъдат извършени през течение и до края на годината.

В хода на делото са приети и приложени административната преписка, ведно с доказателствата по нея, както и доказателствата, представени към жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Решение № Ц - 27 от 01.07.2021г. на КЕВР е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията му. Прието е при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Решение № Ц - 27 от 01.07.2021г. на КЕВР е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗЕ.

По силата на чл.21, ал.1, т.8 във връзка с чл.30, ал.1, т.13 от Закона за енергетиката (ЗЕ) на регулиране от КЕВР подлежат цените за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи.

Цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на ЗЕ, като в Наредба 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) са регламентирани правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цени и тяхното утвърждаване.

Според чл.32, ал.1 от ЗЕ във връзка с чл.3, ал.1 от НРЦЕЕ Комисията може да регулира цените чрез прилагане на различни методи за регулиране, включително, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.

Съгласно чл.4, ал.2, т.1 от НРЦЕЕ това е метод, при който регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години; след проведен регулаторен преглед комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова

година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от НРЦЕЕ. Съгласно чл.4, ал.2, т.2 от НРЦЕЕ при метода „горна граница на приходи“ регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години, като след проведен регулаторен преглед Комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от НРЦЕЕ.

По смисъла на § 1, т.14 и т.15 от Допълнителната разпоредба на НРЦЕЕ „регулаторен период“ е периодът между два регулаторни прегледа, а „регулаторен преглед“ означава дейност, при която комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед комисията утвърждава: а) прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала или надценка за дейностите по съответните лицензии; б) продължителността на регулаторния период при регулиране чрез стимули, както и стойностите на ценообразуващите елементи, въз основа на които енергийните предприятия предлагат за утвърждаване цени за следващ ценови период в рамките на регулаторния период.

По отношение на определената прогнозна цена за базов товар, използвана за изчисляване на разходите за електрическа енергия за покриване на технологичния разход, жалбоподателят счита, че възприетият подход от КЕВР за изчисление на прогнозната пазарна цена не се основава на обективни данни за националния пазар и не отговаря на текущото ниво на развитие на българския пазар. Следва да се има в предвид, че разпоредбата на чл.30, ал.1, т.5 от ЗЕ с ДВ, бр. 38 от 8.05.2018 г., съгласно която вмененото на КЕВР задължение да регулира цените, по които общественият доставчик продава електрическа енергия на операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи за покриване на технологичните разходи по преноса, е отменена. Същевременно в чл.100, ал.1 от ЗЕ е посочено, че сделки с електрическа енергия по свободно договорени цени могат да сключват операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи за компенсиране на технологичните разходи по пренос, съответно по разпределение, а в ал.4 е предвидено, че тези сделки задължително се осъществяват на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

Съгласно чл. 37а от НРЦЕЕ Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. С горепосочените изменения на ЗЕ законодателят е предоставил възможност на операторите на електрически мрежи да оптимизират максимално разходите си за енергия за покриване на технологичните нужди на предприятието от гледна точка на цената, като им е предоставил възможност за преценка с цел сключване на икономически най-изгодни сделки в тази връзка.

В НРЦЕЕ е въведен и регулаторен механизъм, които да защитава интересите, както на електроразпределителните дружества, така и на крайните клиенти, а именно при постигнатата среднопотеглена пазарна цена с над +/- 5% от прогнозната пазарна

цена, тази разлика да бъде отразена в необходимите годишни приходи през следващия ценови период (чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ).

Относно размера на определените на дружеството допустими технологични разходи.

Съгласно чл.10, ал.6 от НРЦЕЕ, допустимите нива на признатите технологични разходи се определят с решение на Комисията. При определянето на пределните стойности на технологичните разходи, Комисията анализира статистическа информация за технологичните разходи на всяко енергийно дружество и тенденцията за намаляването им, мотиви за което се съдържат в оспорения акт.

Комисията е определила размера на технологичните разходи за конкретния ценови период на отделните електроразпределителни дружества съобразно свое решение, като е приложила единни критерии и методика според нормативно установените изисквания.

Признаването на по-висок размер на загубите при преноса на електрическа енергия, поради липсата на действия от страна на мрежовия оператор за тяхното намаляване, би довело до необосновано завишаване на разходите на дружество, които се включват в цените за крайните клиенти. Отговорността за високите технологични разходи по преноса и за неполагане на усилия за намаляването им, е на самото електроразпределително предприятие, поради което е обосновано именно на него, а не на потребителите да бъде възложена загубата от тези разходи.

При определяне на цените икономически не е обосновано да се вземат реалните загуби на електрическа енергия по преноса на база техническите характеристики на електроразпределителната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност, спестяване на електрическа енергия и съблюдаване на европейското законодателство в областта на енергийната ефективност, а именно Директива за енергийната ефективност 2012/27/ЕС. Видно от съществуващото европейско право, приетият подход от КЕВР по отношение на определяне на технологичните разходи напълно е съобразен с него.

Комисията е приела за неприемливо високи технологичните разходи по преноса на дружеството, които се отразяват директно в цените на крайните клиенти. Така се нарушава изискването на чл.23, т.4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Предвид изложеното, съдът намира че са неоснователни възраженията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, че така определените размер на технологичните разходи противоречи на разпоредбата на чл.11 ал.4 от Наредба №1 и т.4 от Методика за определяне на допустимите размери на технологичните разходи на електрическа енергия при пренос и разпределение на електрическа енергия. И в тази част, решението е съобразено с материалния закон.

Относно разходите за балансиране.

Разходите за балансиране са присъщи разходи за дейността на доставчиците на електрическа енергия, които следва да се прехвърлят към крайните клиенти, тъй като небалансите се предизвикват от промяна в поведението на клиентите. Прогнозите,

обаче се изготвят от доставчиците и част от възникналите разходи за балансиране не са предизвикани от клиентите, а от самия доставчик поради грешно изготвена прогноза, който следва да поеме финансовата отговорност за това.

Съгласно чл.11, ал.2, т.14 от НРЦЕЕ не се приемат разходи, за които комисията обосновано приеме, че не са в интерес на клиентите. Съгласно ЗЕ и НРЦЕЕ, дейността по регулирането на цените на енергийните предприятия е съвкупност от действия, осъществявани от КЕВР в условията на оперативна самостоятелност, тъй като характерът на регулираната дейност едновременно предполага и изисква преценка за икономическа целесъобразност на ценообразуващите елементи, като в най-голяма степен това се отнася за елементите, които имат прогнозен характер. Включването на пълната заявена стойност на разходите за балансиране в необходимите приходи на дружествата би нарушило интересите на потребителите, тъй като те ще следва да заплатят разходи на дружествата, без същите да са предизвикани от тях. По този начин се нарушава и основният принцип на балансиращия пазар, а именно, че небалансите се заплащат от този, който ги е предизвикал, като в същото време се отнема стимулт на електроразпределителните дружества и крайните снабдителни да изготвят точни прогнози.

С оглед осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и крайните клиенти и предвид необходимостта от справедливо прехвърляне на разходите, свързани с балансиране при осъществяване на дейността „пренос през електроразпределителните мрежи“, вземайки предвид по-ниската цена, по която електроразпределителните дружества купуват електрическата енергия за технологични разходи спрямо пазарната такава, е целесъобразно в необходимите приходи да бъдат включени разходи за балансиране в размер на 1,80 лв./MWh.

Относно признатите оперативни разходи за дейността разпределение на електрическа енергия; разходите за амортизации и балансова стойност на активите и нормата на възвръщаемост на капитала.

На основание чл. 3, ал. 5 от НРЦЕЕ Комисията с решение определя приложим метод за ценово регулиране за енергийните предприятия, като се ръководи от принципите по чл. 23 и чл. 31 от ЗЕ. Така с Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. КЕВР е приела за шестия регулаторен период на енергийните предприятия, които осъществяват дейността „разпределение на електрическа енергия“, приложим метод на регулиране „горна граница на приходи“ с продължителност от три години. Основната цел на регулирането на цените чрез метода “горна граница на приходи“ е създаването на стимули за енергийните предприятия да намаляват своите разходи. Това се постига чрез определяне на приходи, респективно цени, които енергийното предприятие следва да получава за период от няколко години, независимо от размера на разходите, които прави през този период. В тази връзка стимулите предоставят на регулираното предприятие възможност да управлява свободно доходността от дейността си по време на определения регулаторен период. Утвърждаването на необходимите годишни приходи за дейността за първата година от регулаторния период и тяхното изменение само с корекционните фактори през останалите ценови години на регулаторния период осигурява по-голяма прогнозируемост и инвестиции, насочени към постигане на целевите показатели, които да гарантират оптимизиране на разходите и подобряване ефективността на работата на дружествата.

По отношение на оперативните разходи за дейността с оглед равнопоставеност на електроразпределителните дружества, Комисията е приела, че предложените от дружествата разходи в тази група следва да бъдат признати на ниво отчет от базисната година. Допълнителна индексация на оперативните разходи не е прилагана, тъй като както за предходния, така и за настоящия регулаторен период в регулаторната база на активите, както и в амортизационните разходи, са включени значителни средства за инвестиции, които освен за подобряване качеството на предлаганата услуга, следва да се използват за увеличаване ефективността на електроразпределителните дружества, което ще доведе до намаляване на оперативните им разходи.

Съгласно чл.38, ал.7 от НРЦЕЕ, с оглед стимулиране на ефективно управление на разходите за закупена енергия за технологичен разход, ако мрежовите оператори постигнат с до 5% по-ниска от определената прогнозна пазарна цена, през следващия ценови период регулаторът не коригира необходимите им годишни приходи, като тези средства остават за тях.

По отношение на балансовата стойност на активите – В разпоредбите на ЗЕ и НРЦЕЕ не е предвидено задължение на регулатора да признава в необходимите годишни приходи, балансовата стойност на активите и разходите за амортизации, отчетени към края на базисната година. Съгласно чл.14, ал.1 и ал.2 от НРЦЕЕ признатата стойност на активите е приетата от Комисията отчетна стойност на активите към края на базисната година, които се използват и са свързани пряко с дейността по лицензията, която следва да се намали с амортизацията, определена за регулаторни цели за периода на използване на възмездно придобитите активи за извършване на лицензионната дейност и изчислена чрез прилагане на линеен метод, и стойността на активите, които са придобити чрез финансиране или по безвъзмезден начин.

Икономически необосновано и в нарушение на принципите на регулирането спрямо крайните клиенти е кумулативното признаване в регулаторната база на активите (РБА) на балансовата стойност на активите към края на базисната година и прогнозната стойност на инвестициите, както и амортизациите към края на базисната година и прогнозни амортизации на инвестициите. Икономическата логика и европейските практики предполагат да бъде използван само единият подход, т.е.: - при използване на отчетните стойности от базисната година да не се прибавят към тях прогнозни стойности за инвестиции с презумпцията, че извършените инвестиции ще възстановяват намаляващата балансова стойност на активите и съответно намаляващите им амортизационни отчисления, или - при признаване на прогнозни инвестиции и съответно техните амортизации, отчетните данни от базисната година да се използват само като основа за изчисляване на реалните през регулаторния период стойности на балансовата стойност и амортизационните отчисления на възмездно придобитите активи. Противното би било нарушение на интересите на потребителите в полза на интереса на електроразпределителните дружества и е в нарушение на принципа по чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

От приетата по делото СИЕ се установи, че подходът на КЕВР е правилен, като Комисията е признала, амортизации върху активи, които са придобити възмездно и са въведени в експлоатация.

В заключение съдът приема, че в оспореното решение КЕВР е отчела спецификата в работата на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД при извършения индивидуален анализ на данните и информацията в подаденото от него заявление, като в мотивите към процесното решение за всяка извършена от Комисията корекция на заявени от дружеството данни са посочени конкретните фактически основания, посочено е дали корекцията е резултат от прилагането на общ подход за еднотипни корекции спрямо всички дружества, притежаващи лицензи за еднакъв вид дейност, които безспорно осъществяват дейността си при сходни условия, или е наложена от специфичните особености на дружеството, направени са съответните изводи, които обосновават извършените корекции.

Безусловното приемане предложенията на енергийните предприятия в производството по утвърждаване на цените на електрическа енергия обезсмисля правомощието на КЕВР за ценово регулиране, което е изрично регламентирано в чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗЕ. Разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗЕ не задължава административният орган да възприеме предложението на енергийното предприятие за изменение на действащите цени, а преценява същото, съобразно нормативно установените критерии, поради което утвърдените с обжалваното решение цени може да се различават от тези в заявлението и съответно в проекта на решението.

Решение № Ц-27 от 01.07.2021г. в частта по раздел II, т.5.2 на Комисията за енергийно и водно регулиране е постановено от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразено е с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената срещу същото жалба от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е неоснователна.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателя следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 46 - ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. Разпределение България АД ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц - 27 от 01.07.2021г. на КЕВР, в частта му по т.П, т.5.2, с която на основание чл.21, ал.1,т.21 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ за периода считано от 01.07.2021г. цени за първата ценова година от шестия регулаторен период.

ОСЪЖДА „ЧЕЗ Разпределение България“ АД ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

